

modtaget et udarbejdet Lovforslag angaaende smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene. Dette Forslag var fra det veterinaire Sundhedsraad, der er en Samling af Veterinairtyndige, der beskæftige sig med disse Anliggender, og som er indstiftet af en af mine Formænd i Ministeriet, og som ogsaa er erkjendt hert Rigsdagen. Ministeriet fandt imidlertid, at dette Lovforslag maatte undergaae flere Forandringer, og da der alligevel var saa meget at forelægge i den kommende Session, saa blev denne Sag udsat, men det er Ministeriets Mening, at en almindelig Lov om smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene vil blive forelagt den næste ordentlige Rigsdag, og i dette vil naturligviis ogsaa blive omhandlet de Gjenstande, hvorom nu er fremkommet et specielt Lovforslag, og jeg skal i Forbindelse med de flere Betænkelseheder, der ere yttrede, og hvoraf endeel vistnok maae tiltrædes, henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil tage sit Forslag tilbage, i den Forventning, at en fuldstændig Lov derom vil udkomme. Dersom han imidlertid ikke vil det, og Thinget beslutter at fremme Sagen, saa maatte der vistnok foretages flere Forandringer, men disse maatte angaae detaillerede Bestemmelser, som ikke egne sig til at omhandles her ved 1ste Behandling; der maatte altsaa nedsettes et Udvalg, hvor Regjeringen da kunde meddele sine Bemærkninger ved Forslaget. Jeg skal imidlertid dog holde for, at Sagen afgjøres rettest i sin Heelhed, navnlig i Forbindelse med de vigtigere lignende Bestemmelser om Dvægsygen, hvor Lovgivningen ogsaa kunde trænge til enkelte Forandringer. Jeg skal blot nævne, at der i det veterinaire Sundhedsraads Lovforslag er gjort Forskiel paa, om Hesten befandtes virkelig at have havt Snive, da Godtgjørelsen saa kun skulde være $\frac{1}{3}$, hvorimod Godtgjørelsen var ansat til $\frac{2}{3}$, naar Hesten saaes at have havt en anden Sygdom; ligesom jeg skal bemærke, at det veterinaire Sundhedsraad bestemt har yttret, at Snive ikke længere erkjendes for uheldbreddelig, skjøndt den er meget vanskelig at helbrede. Dette maa jo ogsaa influere paa Betragtningen af Sagen, og viser, at denne Sag ikke saa godt kan tages stykkeviis.

Jung: Ja, jeg kan ikke andet end meget beklage, at den høitærede Minister ikke havde givet mig de Oplysninger, da jeg henvendte mig til ham for at spørge, om han havde Noget at indvende imod et saadant Lovforslag; thi, jeg skulde da aldrig have tilladt mig at indbringe et saadant Lovforslag her i Salen, hvis den ærede Minister dengang havde givet mig blot en svag Hentydning til, at et omfattende Lovforslag i den Retning var ivente. Jeg skal, efter det Tilfagn, som den ærede Minister har givet, naturligviis tage mit Lovforslag tilbage. Jeg skal kun henvende et Par Ord til den høitagtede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts Bde Walfreds (C. N. Petersen). Han havde saa meget at indvende imod hele Lovforslaget fra først til sidst, at han næsten maa antage Lovforslaget for selv at have Snive, siden han onsker det flaaet ihjel strax i Diebliffet; det er hans Dnsse og det er sleet, men jeg kan naturligviis ikke af de Grunde, han har anført, men kun af de Grunde, den ærede Minister har anført, tage det tilbage. Den ærede Taler yttrede, at § 4 var den, som under alle Omstændigheder burde gaae ud, hvis Loven skulde vedtages; jeg er tværtimod af den Formening, at § 4 netop er den, som under alle Omstændigheder bør blive staaende, thi det kan ikke hjælpe, at man tilbyder Lægmand i Almindelighed Erstatning, naar de ikke vide, hvor de skulle faae Erstatningen fra, som skal udredes af Kongerigets særlige Finantskasse. Jeg vil blot spørge, om der ikke er mange Steder i Landet, hvor Lægmand ikke veed, hvor han skal henvende sig for at faae Erstatning fra Kongerigets særlige Finantskasse, hvorimod, naar han veed, han har Ret til at henvende sig til den Retsbetjent, som havde med Forretningen at gjøre, saa er det en Selvsølge, at han ogsaa vil vide, at han kan faae sine Penge der, og det er det, som er Meningen med at incassere Pengene. Naar han ligeledes taler om, at de to uvillige Mænd, der ere nævnte i Paragraphen, burde udnævnes af Retten, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det netop med Villie er indsat saaledes deri, thi Lovgivningen siger, at enhver Hest,